

Arrest

nr. 325 593 van 23 april 2025
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LAMARCHE
Rue Grande 84
5500 DINANT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de vluchtelingenstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. LAMARCHE, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers vingerafdrukken werden geregistreerd in het kader van een verzoek om internationale bescherming, zowel in Bulgarije op 9 juni 2022, als in Oostenrijk op 27 juni 2022. Verzoeker reisde evenwel door naar België waar hij op 2 augustus 2022 wederom een verzoek om internationale bescherming indiende.

1.2. Wegens het overschrijden van de overdrachtstermijn uit de verordening 604/2013/EU werd het dossier op 13 februari 2023 overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal).

1.3. De commissaris-generaal trof op 23 november 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 28 november 2023 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van Afghanistan, bent u Pashtoun en soenniet. U bent afkomstig uit het dorp Joyhaft, gelegen in het district Jalalabad in de provincie Nangarhar. U woonde daar samen met uw vader, moeder, vier broers en twee zussen. U ging naar school en hebt daar leren lezen en schrijven. Daarnaast had u ook ongeveer vier jaar les gevolgd in een Madrassa.

Uw problemen in Afghanistan begonnen omdat twee van uw broers, Z.(…) en M.(…), werkten voor de NDS (National Directorate of Security). Eén jaar voor de machtsovername ontvingen ze de eerste dreigbrief van de taliban waarin stond dat ze moesten stoppen met werken voor het Afghaanse leger. Beide broers gaven geen gevolg aan deze bedreigingen en bleven doorgaan met werken. Na ongeveer een maand ontvingen ze een tweede dreigbrief, waarin geschreven stond dat ze hen zouden doden indien ze niet gingen stoppen met werken. Opnieuw reageerden uw broers hier niet op. Na de machtsovername echter, werden familieleden die eerder door uw broers waren opgepakt, omdat ze lid waren van de taliban, terug vrijgelaten. Ongeveer tien dagen na de machtsovername verdween uw broer M.(…) spoorloos. Acht dagen later vernam u dat hij uit wraak werd vermoord door H.(…). U voelde zich de dag dat u vernam dat uw broer M.(…) was vermoord niet meer veilig en vertrok samen met uw broer Z.(…) meteen naar Kaboel. Hier verbleef u twee dagen bij een ver familielid, G.(…). Gedurende uw verblijf in Kaboel werd uw broer Z.(…) slachtoffer van een aanval toen hij in zijn wagen zat. U kreeg dit te horen van uw oom en hij zei hierbij dat hij daarna spoorloos is verdwenen. Ongeveer 20 of 22 dagen na de val van de overheid.

Na iets meer dan 11 maanden reizen bent u aangekomen in België. In België diende u een verzoek tot internationale bescherming in op 2 augustus 2022.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten voor: uw taskara; de taskaras van uw broers M.(…) en Z.(…); de overlijdensakte van uw broer M.(…); de certificaten, de ID-kaarten en de wapenkaarten van uw broers Z.(…) en M.(…) en de twee dreigbrieven van de taliban. U legt ook foto's voor van u en uw broers; van uw broer en zijn wagen en een video van deze wagen. Daarnaast beschikt u over drie Belgische arbeidscontracten met de vertegenwoordiger van een schoonmaakbedrijf, K.(…) M.(…).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan de beroepsactiviteiten van uw broers, M.(…) en Z.(…). Uw verklaringen over de job van uw broers zijn namelijk incoherent, vaag en te beperkt.

Bij herhaalde bevraging hierover weet u zeer weinig tot zelfs geen informatie te geven. Gevraagd om iets meer te vertellen over hun taken bij de NDS wist u enkel te zeggen dat uw broers geen informatie gaven over hun werk. U zou het nog aan uw oom hebben gevraagd maar ook hij beschikt niet over voldoende informatie hierover. Gevraagd waar ze gestationeerd waren kan u niet antwoorden waar. U weet enkel vaagweg te zeggen dat ze op verschillende plaatsen werkten, soms in Nangarhar en soms elders (CGVS p.9). U kan ook niet vertellen hoe ze aan de job zijn geraakt. U zegt dat ze u nooit vertelden over hun job en deelt enkel mee dat ze tegen de vijanden moesten vechten en hun plannen moesten tegenhouden (CGVS p.9). Gevraagd wanneer uw broer, M.(…), begon te werken voor de NDS, zegt u dat hij maar anderhalf jaar had gewerkt en was begonnen in 2000 of 1999. Gewezen op de onmogelijkheid van deze chronologie, probeert u deze fout recht te zetten en zegt u dat u 2020 bedoelde. U wijt deze tegenstrijdigheid aan tensie en druk, en dat u het niet had begrepen (CGVS p. 12). Hier moet toch gewezen worden op het feit dat u tijdens het begin van het interview werd gemeld dat u steeds mocht zeggen wanneer u een vraag niet begreep (CGVS p. 2). Verder zijn 1999 en 2020 niet erg vergelijkbare data. Bovendien kan er verwacht worden dat u na de dood van M.(…) vragen zou gesteld hebben over zijn beroepsactiviteiten en deze van Z.(…). Dit temeer omdat u samen met Z.(…) vanuit uw dorp naar Kabul reisde (CGVS, p. 10).

Dat uw broers, M.(…) en Z.(…), na ontvangst van de eerste dreigbrief gewoon bleven verder werken en zeiden dat ze niet bang waren van hen is niet erg aannemelijk. In de tweede dreigbrief ging de taliban zelfs nog een stap verder en schreven ze dat ze uw beide broers zouden onthoofden als ze niet ingingen op de eis dat ze moesten stoppen met werken. Dat uw broers geen actie ondernamen na het ontvangen van deze tweede bedreiging is niet geloofwaardig (CGVS p.11). Bovendien kan men vragen stellen bij het feit dat uw broers telkens terug naar huis keerden na hun job, maar er nooit afspraken werden gemaakt over wat de familie moest vertellen aan dorpsgenoten indien ze naar hun beroepsactiviteiten zouden vragen. Het is onwaarschijnlijk dat personen die voor de NDS werkten zulk onvoorzichtig gedrag zouden vertonen (CGVS

p.9). Daarnaast is het bevreemdend dat uw broers van uw vader niet met de auto naar huis mochten komen, maar dat ze anderzijds wel bezoekers mochten meebrengen en plaatsen gingen bezoeken. Dat u niet met zekerheid kan zeggen of de dorpelingen op de hoogte waren van het beroep van uw broers doet nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun profiel (CGVS, p. 9).

Over de verdwijning van en de moord op uw broer wist u ook geen coherente en gedetailleerde verklaringen af te leggen. Zo kon u niet vertellen hoe hij werd vermoord, wanneer dit is gebeurd en waar zijn lichaam werd gevonden. U kon enkel vertellen dat u via uw oom te horen kreeg dat hij door een zekere H.(...) werd vermoord. Na herhaalde bevraging of u geen verdere informatie hebt kunnen verkrijgen antwoorde u ontkennend (CGVS p. 13 en 17). Dat u over dergelijke zaken tot op heden geen bijkomende informatie heeft, is zeer merkwaardig. Zo kan opgemerkt worden dat u nog steeds in contact bent met uw achtergebleven oom in Afghanistan. Er kan dan ook worden aangenomen dat u wel degelijk in staat bent om zich terdege over de moord op uw broer, de oom te informeren. Hij was immers de persoon die uw broer had gevonden (CGVS p.13). Sedert uw aankomst in België op 2 augustus 2022 is er intussen meer dan een jaar verstreken, hetgeen u de kans gaf om zich bijkomend te trachten te informeren over deze feiten. Men kan ook kanttekeningen zetten bij het feit dat enkel u en uw broer Z.(...) toevallig het nieuws kregen van uw oom, dat uw broer M.(...) is overleden en dat jullie hierna, zonder te spreken met de rest van uw familie, halsoverkop naar Kaboel vertrokken (CGVS p. 13-14). Men kan toch redelijkerwijze verwachten dat u eerst uw familie informeert vooraleer u zonder hen wegvlocht. Zeker aangezien ze volgens u ook gevaar liepen (CGVS p.11-12). Gevraagd waarom u dit niet had gedaan, verschoont uw uitleg, namelijk dat u de rest van de familie niet had meegenomen naar Kaboel omdat uw oom u het nieuws over de dood eerst had verteld, allerminst deze nalatigheid (CGVS p.13). Later geeft u als reden dat u ze niet kon bereiken. Maar ook hier gaf u tegenstrijdige verklaringen over het feit of uw familie al dan niet thuis was. Eerst zei u dat u niet wist wie er thuis was (CGVS p.17) om daarna te zeggen dat er niemand thuis was (CGVS p.18).

Wat betreft het incident van uw andere broer, Z.(...), in Kaboel, konden uw verklaringen evenmin overtuigen. Het is vreemd dat hij toevallig tijdens zijn eerste dag in Kaboel werd aangevallen door H.(...) of één van zijn aanhangers. Verder geeft u weinig details over dit incident. U kan enkel zeggen dat u via uw oom had gehoord dat er een incident was gebeurd, dat hij niet was geraakt en dat hij kon ontsnappen en hij zijn gsm en auto had achtergelaten. Uw oom zou ook een video van iemand hebben ontvangen. Dat iemand hier een video van zou hebben gemaakt is onwaarschijnlijk. Gevraagd naar verduidelijking kon u niet zeggen van wie uw oom die video heeft gekregen. Het zou gefilmd zijn vanuit een voorbijrijdende wagen. Over de identiteit van de persoon die het gefilmd heeft tast u in het duister. U wist zelfs niet te zeggen of de beelden gemaakt werden een uur of een dag na het incident (CGVS p.14). Er kan redelijkerwijze van uit worden gegaan dat u zich ook hierover verder had geïnformeerd.

Bij bevraging of de rest van uw familie ook door de taliban werden bedreigd, antwoorde u dat het ze niet door de taliban algemeen werden bedreigd maar wel door H.(...). Gevraagd op welke manier de familie dan werd bedreigd, vermeld u enkel de moord op uw broer M.(...) en de verwonding van uw broer Z.(...) en dat ze bang waren (CGVS p. 11-12 en p.15). Dat zijn zeer beperkte verklaringen. Verder overtuigen de verklaringen over de foto's die zouden circuleren in de talibankringen niet. U kan enkel zeggen dat dat vrienden van uw broer hun hebben horen vertellen dat ze foto's van jullie hadden gedeeld en ze op zoek waren naar jullie, maar niets meer (CGVS p.15).

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Documenten hebben slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Uw taskara is een loutere aanwijzing van uw identiteit, die hier niet ter discussie staat. De overlijdensakte van uw broer M.(...), de taskaras, de certificaten, de ID-kaarten en de wapenkaarten van uw broers Z.(...) en M.(...) en de twee dreigbrieven van de taliban door uw ongeloofwaardige verklaringen, niet bovenstaande appreciatie de wijzigen. U bent weinig op de hoogte van deze documenten en kan niet veel informatie geven over hun inhoud. U stelde meerbepaald dat u beschikt over de ID kaarten en wapenkaarten van uw broers, maar dat u geen informatie hebt over de overige door u voorgelegde werkdocumenten van uw broers (CGVS p.16).

Bijkomend is het weinig plausibel dat u deze documenten van uw oom hebt verkregen. U verklaarde dat uw oom deze documenten van uw broers zelf heeft gekregen. Dit is moeilijk te begrijpen wanneer één broer gestorven is, een andere broer spoorloos verdwenen is, hij na uw vertrek uit Afghanistan geen contact meer had met de rest van de familie en hij zelfs niet meer is langs geweest bij uw ouderlijk huis (CGVS p.17). Men kan redelijkerwijze verwachten dat er geen noodzaak of reden was voor uw broers om deze documenten reeds aan uw oom te geven voor u uit Afghanistan vertrok.

Verder blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rappen/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf))

Over de documenten kan er ook nog worden opgemerkt dat u zelf uw taskara indient bij uw verzoek, maar bij bevraging enkel uw geboortedatum volgens de westerse kalender kan geven. Dit is vreemd aangezien uw geboortedatum volgens de Afghaanse kalender op uw taskara staat. Er kan worden verwacht dat iemand die een verzoek tot internationale bescherming indient wel weet wat er op zijn documenten staat (CGVS p. 4).

Aan de foto's en het filmpje van de auto en de foto's van u samen met uw broers kan geen bewijskracht worden toegekend aangezien het mogelijk is om beeldmateriaal te manipuleren. Bovendien kan uit deze foto's niet worden afgeleid in welke omstandigheden en met welke bedoeling deze zijn genomen. Op het filmpje is overigens enkel een lege auto te zien met twee kogelgaten.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLEd) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september

2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA

rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire

levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidssysteem in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen - zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting -, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Verzoekschrift, aanvullende nota's en stukken

2.1. Verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, §2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Verzoeker beklaagt zich in zijn eerste middelonderdeel over het gegeven dat hij nooit in het bezit zou zijn geraakt van een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud, waardoor hij deze niet heeft kunnen commentariëren. Daarnaast wijst hij erop dat hij tijdens zijn verhoor meermaals te kennen had gegeven dat hij kampte met geheugenproblemen en stress, waarbij hij bepaalde passages uit het persoonlijk onderhoud citeert. Volgens verzoeker dient met deze geheugenproblemen en de stress rekening te worden gehouden.

Vervolgens stipt verzoeker aan dat hij een groot aantal documenten heeft overgelegd, terwijl de tegenpartij in een stereotiep betoog de betrouwbaarheid van deze documenten in twijfel trekt. Volgens verzoeker moeten deze documenten, door hun grote aantal, wel als voldoende bewijskrachtig worden aanzien en zijn deze in overeenstemming met de verklaringen die hij aflegde. Aangezien zijn broers respectievelijk vermist en overleden waren, heeft verzoeker deze documenten via zijn oom ontvangen, zo zet hij uiteen, hetgeen echter door de commissaris-generaal onwaarschijnlijk wordt geacht. Verzoeker licht thans toe dat hem hierover geen vragen werden gesteld, maar dat zijn broers deze documenten reeds aan hun oom hadden gegeven omdat zij van plan waren het land te verlaten van zodra de regering zou vallen. Tenslotte wijst verzoeker erop dat zijn identiteit niet in twijfel wordt getrokken.

Aangaande het determinerend motief uit de bestreden beslissing dat erin bestaat dat de tewerkstelling van zijn broers voor de voormalige Afghaanse overheid ongeloofwaardig wordt geacht, vestigt verzoeker de aandacht op de neergelegde documenten. Ter rechtvaardiging van zijn vage verklaringen oppert verzoeker dat het niet om zijn eigen tewerkstelling ging, waardoor het volkomen normaal is dat hij geen gedetailleerde uitleg kon geven. Daarnaast wijst verzoeker erop dat zijn broers voor de 'NDS' (*National Directorate of Security*) werkten en geen info gaven over hun job, dat ze niet vaak thuis waren en dat hijzelf nog jong was.

Naar aanleiding van zijn onjuiste verklaringen over het jaartal waarin zijn broers voor de overheid begonnen te werken, stipt verzoeker aan dat hij deze fout heeft ingezien en deze heeft rechtgezet en dat men in zijn land van herkomst een andere kalender gebruikt. Verzoeker wordt ook verweten zich niet bij zijn broer Z. te hebben geïnformeerd over diens tewerkstelling, maar volgens verzoeker is dit kwade trouw. Verzoeker zet uiteen dat hij net de dood van zijn broer M. vernomen had en op de vlucht was en daardoor zijn broer niet gevraagd heeft naar details over zijn werk.

Met betrekking tot de afwezigheid van een reactie van de broers na de dreigbrieven van de taliban, stelt verzoeker dat hij dit in de juiste context wenst te plaatsen. Hij wijst erop dat zij in de stad woonden die onder overheidscontrole stond waardoor zij geen verdere voorzorgsmaatregelen namen.

Ingevolge de beperkte informatie die verzoeker kon aanleveren over de moord op zijn broer M. en de verdwijning van zijn broer Z. ondanks het feit dat hij nog contact had met zijn oom in Afghanistan, betoogt verzoeker in zijn middel dat zijn oom geen verdere informatie had en dat hij dit ook tijdens het persoonlijk onderhoud had aangegeven. Verzoeker legde een document neer waarin het overlijden van zijn broer werd bevestigd, hetgeen overeenstemt met zijn verklaringen, terwijl de commissaris-generaal volgens hem details bekritiseert. Verzoeker wijst erop dat er paniek heerste na de dood van zijn broer, dat hijzelf en Z. door hun oom naar Kabul werden gestuurd en dat het contact daarna verbroken werd zodat hij op dit moment niet weet waar zijn broer Z. of zijn overige familieleden vertoeven.

Wat de aanslag op zijn broer Z. in Kabul betreft en de beperkte details daarover, geeft verzoeker te kennen dat hij sinds de aanslag geen nieuws meer had van zijn broer en hiervan op de hoogte geraakte door een video die een kennis van zijn oom hem stuurde. Volgens die kennis was verzoekers broer kunnen ontsnappen, maar had hij zijn telefoon achtergelaten, waardoor er daarna geen contact meer was.

In de beslissing wordt de vrees van verzoeker voor H. ongeloofwaardig geacht omdat deze vrees louter gebaseerd zou zijn op verklaringen van vrienden van zijn broers, terwijl verzoeker hierover meer details had verstrekt, met name over arrestaties van verre familieleden, waardoor H. op wraak belust was.

Verzoeker besluit op basis van het geheel van zijn verklaringen en op basis van de neergelegde stukken dat hij in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling.

In een tweede middelonderdeel gaat verzoeker in op de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan, waarbij hij de conclusies van de commissaris-generaal nuanceert. Uit de EUAA *Country Focus Afghanistan* van januari 2022 leidt verzoeker af dat er onzekerheid bestaat over de precieze situatie ter plaatse en dat sommige individuele talibanstrijders afwijkend gedrag vertonen omwille van persoonlijke redenen en overgaan tot moorddadige acties tegen vermoedelijke leden van ISKP zonder dat zij hierdoor problemen ondervinden.

Tevens stipt verzoeker, wederom op basis van de EUAA *Country Focus Afghanistan* van januari 2022, aan dat er een risico bestaat in geval van terugkeer voor personen die asiel hebben aangevraagd, omdat deze in

rurale gebieden door de pashtoun als verdacht worden beschouwd. Meer in het algemeen verwijst verzoeker naar informatie van de Verenigde Naties waarin wordt bevestigd dat tegenstanders van de taliban een verhoogd risico lopen en dat de situatie instabiel blijft, bij uitstek in de provincies Nangarhar en Kunar. Verzoeker wijst erop dat hij afkomstig is uit Nangarhar, waar verschillende groeperingen, zoals ISKP en het Haqqani-netwerk, aanwezig zijn. Door de combinatie van factoren, zijn herkomst, de bindingen van zijn familie met het leger en de voormalige overheid en zijn langdurig verblijf in het Westen, besluit verzoeker dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming.

2.2. Aanvullende nota's

Op 2 januari 2025 heeft de verwerende partij een aanvullende nota overgemaakt waarbij de landeninformatie wordt geüpdatet. Volgende COI-rapporten worden toegevoegd:

“EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf

EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_Herat_City.pdf

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf

UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>

COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf

EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments.pdf

EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202411/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf

3. Volle rechtsmacht

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.*, Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Bewijslastverdeling en beoordelingswijze

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting vormen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) en van artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de richtlijn 2013/32/EU).

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden waaronder internationale bescherming moet worden verleend, zoals omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert in zijn middel onder andere de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Deze wetsartikelen hebben betrekking op de formele motiveringsplicht en verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische

en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

5.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

5.1.1. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/3 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967". Dit wetsartikel verwijst op zijn beurt naar het eveneens door verzoeker geschonden geachte artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon "die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."

5.1.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker een etnische pashtoun is die afkomstig is uit het district Jalalabad in de provincie Nangarhar (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Verklaring DVZ, 20 september 2022, persoonsgegevens). Verzoeker gaf aan de taliban te vrezen omdat zijn beide broers M. en Z. voor het 'nationale directoraat voor de veiligheid' zouden hebben gewerkt, terwijl er eveneens familieleden waren die bij de taliban waren, met name H. en diens broers (*Ibid.*, Vragenlijst CGVS, 9 februari 2023). Zijn broers zouden H. en diens broers gevangen hebben genomen (*Ibid.*). Na de machtsovername werden gevangenen door de taliban vrijgelaten, waaronder H. en zijn broers (*Ibid.*). Ondanks een algemene amnestie koestert verzoeker vrees voor represailles vanwege H. en zijn broers (*Ibid.*). Verzoeker stelt dat zijn broer M. tien dagen na de machtsovername werd gedood (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 28 augustus 2023, p. 10), waarna hij samen met zijn broer Z. naar Kabul vertrokken is. Verzoekers broer Z. werd slachtoffer van een aanval en zou daarna spoorloos verdwenen zijn, waarna verzoeker het land verliet (*Ibid.*).

5.1.3. Verzoeker kan vooreerst niet worden bijgetreden waar hij in zijn eerste middelonderdeel stelt dat hij nooit in het bezit zou zijn geraakt van een afschrift van het persoonlijk onderhoud. Uit het administratief dossier blijkt immers dat een medewerker van het commissariaat-generaal op 20 december 2023 een kopie van het administratief dossier per aangetekend schrijven overmaakte aan verzoeker en op diezelfde dag een digitale kopie verzond aan zijn advocate (AD, stuk 1.1 aanvraagformulier kopieën).

5.1.4. Verzoeker beweert in zijn middel dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud geplaagd werd door stress en geheugenproblemen, maar dit blijkt niet uit een lectuur van het gehele verslag. In zijn verzoekschrift licht verzoeker enkele korte passages uit het persoonlijk onderhoud toe waarin hij de periode beschrijft waarin zijn broers voor de overheid zouden hebben gewerkt. Het is duidelijk dat hij zijn onwetendheid probeert te maskeren. Indien het ganse verslag in ogenschouw wordt genomen, blijkt dat verzoeker zich enkel in deze passage beroept op stress en geheugenproblemen, en dit omdat hij er niet in slaagt consistent op deze vragen te antwoorden. Het dossier bevat bovendien geen enkel (medisch) getuigschrift dat geheugenproblemen of andere mentale problemen bevestigt, waardoor verzoeker zich hierachter niet kan verschuilen om de incorrecte situering in de tijd van bepaalde gebeurtenissen te rechtvaardigen.

5.1.5. De commissaris-generaal acht het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig omdat zijn verklaringen over de beroepsactiviteiten van zijn broers M. en Z. als incoherent, vaag en te beperkt worden bestempeld. Zo blijkt verzoeker niet bij machte om het takenpakket van zijn broers toe te lichten, wist hij niet waar ze precies gestationeerd waren en kon hij niet vertellen hoe ze aan deze job waren geraakt (AD, stuk 4, Notities van het persoonlijk onderhoud, 28 augustus 2023, p. 9). Bovendien werd verzoeker door de *protection officer* geconfronteerd met de tegenstrijdigheid tussen zijn verklaringen over de start van de activiteiten van zijn broers en de duur van hun tewerkstelling (*Ibid.*, p. 12). Ten tijde van de tewerkstelling van zijn broers was verzoeker 16 à 17 jaar oud, waardoor hij niet kan voorhouden dat hij toen erg jong was. Verzoeker kan zich met betrekking tot de tegenstrijdigheden over het jaartal waarin zijn broers voor het leger begonnen te werken ook niet verschuilen achter het gegeven dat in Afghanistan een andere kalender wordt gebruikt. Verzoeker verklaarde immers uitdrukkelijk de Afghaanse kalender niet te kennen en kon zelfs zijn geboortjaar niet weergeven volgens deze kalender (*Ibid.*, p. 4).

Aangezien de tewerkstelling van zijn broers voor de voormalige Afghaanse overheid de kern uitmaakt van verzoekers asielrelaas, mag redelijkerwijs worden verondersteld dat verzoeker op de hoogte is van de beroepsactiviteiten van zijn broers of dat hij zich hierover minstens naderhand verder informeert. In zijn middel tracht verzoeker zijn onwetendheid te verschonen door te stellen dat zijn broers niets meedeelden over hun werk, maar dit ontslaat hem niet van zijn verantwoordelijkheid om hierover, desnoods achteraf, nadere inlichtingen in te winnen, bijvoorbeeld via zijn oom, met wie hij nog geregeld contacten onderhoudt via Whatsapp (*Ibid.*, p. 5). De stelling van verzoeker dat zijn broers niets zegden over hun werk, ontslaat hem evenmin van zijn verantwoordelijkheid. Het is bovendien weinig logisch dat de broers van verzoeker aan hem geen mondelinge informatie zouden hebben verschaft, maar dat zij aan een oom wél talrijke documenten, die verband houden met hun tewerkstelling, zouden hebben overgemaakt die nadien bij verzoeker terecht kwamen en die hij bij het persoonlijk onderhoud heeft neergelegd (AD, stuk 5, Documenten). Indien zijn broers deze tewerkstelling om veiligheidsredenen wilden geheimhouden en daardoor niets vertelden, zouden ze zeker de documenten die verband hielden met hun tewerkstelling niet ter beschikking hebben gesteld van hun oom.

5.1.6. Verzoeker betoogt in zijn middel dat de neergelegde documenten als bewijskrachtig moeten worden aanzien. Hij is namelijk van oordeel dat de betrouwbaarheid van deze documenten op basis van stereotiepe motieven in twijfel wordt getrokken. Nochtans blijkt uit de objectieve landeninformatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd dat Afghaanse documenten veelvuldig worden vervalst, waardoor de authenticiteit ervan onmogelijk kan worden gegarandeerd (AD, stuk 6, Landeninformatie, Cedoca, COI Focus Afghanistan, Corruptie- en documentfraude, 14 januari 2021 (*update*), p. 25 en 33). Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit kan worden afgeleid dat deze documenten wel authentiek zouden zijn. Het is bovendien opvallend dat verzoeker deze documenten neerlegt ter ondersteuning van zijn verklaringen, maar tijdens het persoonlijk onderhoud moet toegeven dat hij *“ook geen info (heeft) over die documenten”* en te kennen geeft *“die andere documenten weet ik niet”* (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 28 augustus 2023, p. 16). Gelet op verzoekers onwetendheid kunnen deze documenten het onaannemelijke karakter van zijn verklaringen niet remediëren. Het enkele gegeven dat zijn broers deze documenten reeds eerder aan hun oom zouden hebben gegeven omdat zij toen reeds zinnens waren het land te verlaten, kan het ongeloofwaardig karakter van zijn verklaringen niet herstellen. Het gegeven dat de identiteit van verzoeker *an sich* niet wordt betwist, betekent niet dat de tewerkstelling van zijn broers wel geloofwaardig zou moeten worden geacht.

5.1.7. In het administratief dossier zijn ook foto's opgenomen van dreigbrieven van de taliban, die gericht zouden zijn aan verzoekers broers (AD, stuk 5, Documenten, dreigbrieven taliban). Verzoeker verklaarde dat zijn broers in de eerste dreigbrief werden aangemaand om te stoppen met hun werk en in de tweede brief bedreigd werden met onthoofding (AD, stuk 4, Notities van het persoonlijk onderhoud, 28 augustus 2023, p. 11). De twee dreigbrieven zouden volgens verzoeker afkomstig zijn van *“de algemene taliban”* en niet specifiek van het verre familielid H. (*Ibid.*, p. 15). Los van de afzender is het uiterst bevreemdend dat de broers niet op deze bedreigingen reageerden. Nochtans verklaarde verzoeker dat zijn broers geen enkele reactie vertoonden (*Ibid.*). In zijn middel wijst verzoeker op een stedelijke context die onder overheidscontrole stond, waardoor zijn broers geen verdere voorzorgsmaatregelen namen, maar het is weinig aannemelijk dat de broers, ondanks deze concrete doodsbedreigingen, zouden hebben gezegd dat ze niet bang waren en hun mensen gingen verdedigen (*Ibid.*), terwijl verzoeker, die geen rechtstreekse bedreigingen ontving, ertoe overging zijn land te verlaten omwille van bedreigingen die aan zijn broers waren gericht.

5.1.8. Aangezien de tewerkstelling van verzoekers broers ongeloofwaardig wordt geacht, kan evenmin geloof worden gehecht aan de verklaringen van verzoeker over de moord op zijn broer M. Bovendien kan verzoeker geen enkel detail verstrekken over de omstandigheden waarin hij om het leven zou zijn gekomen, noch over wie hem had aangetroffen of waar het lijk werd gevonden (*Ibid.*, p. 12). Verzoeker verwijst in zijn middel naar de kopie van het overlijdensattest van M. die hij ter gelegenheid van het persoonlijk onderhoud had neergelegd (AD, stuk 5, Documenten, 'Death Record' broer M.) omdat dit zijn verklaringen zou bevestigen. Er rijzen evenwel ernstige twijfels bij de bewijswaarde van dit stuk. Het wekt immers verbazing dat een Afghaanse overlijdensakte, die dateert van na de machtsovername, in het Engels zou worden opgesteld. Bovendien vermeldt deze overlijdensakte een *“Chief of Dead Room”* als ondertekenaar en wordt de doodsoorzaak omschreven als *“Shoot taliban by AK 47”*. Verzoeker kan bovendien niet worden gevolgd waar hij poneert dat de overlijdensakte zijn verklaringen zou bevestigen. Als (beroeps-)activiteit van de overledene wordt immers *“Rural life”* vermeld, hetgeen twijfels doet rijzen bij de kern van verzoekers asielrelaas, die precies gelegen is in de tewerkstelling van zijn broers bij de 'NDS'. Na het overlijden van zijn broer M. zou verzoeker met zijn andere broer Z. naar Kabul vertrokken zijn. Verzoeker beweert dat H. achter de bedreigingen zit, maar er is niets dat die bewering lijkt te staven.

5.1.9. Verzoeker slaagt er niet in enigszins aannemelijk maken dat hij persoonlijk zou zijn bedreigd. Er rijzen immers sterke twijfels aangaande zijn verklaringen omtrent het de moord op zijn broer M. Ook over de verdwijning van zijn broer Z., die na een incident waarbij de auto waarin hij zat beschoten werd, gevlucht zou

zijn, zijn de verklaringen van verzoeker bijzonder vaag (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, Notities van het persoonlijk onderhoud, 28 augustus 2023, p. 14). Door in zijn middel te benadrukken dat hij hierover geen verdere informatie had, ondanks de contacten die hij onderhield met zijn oom, slaagt hij er niet in een ander licht te werpen op het weinig geloofwaardige karakter van de vervolgingsfeiten die zijn broers zouden hebben ondergaan.

5.1.10. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden tewerkstelling van zijn broers voor de voormalige Afghaanse overheid en er evenmin geloof kan worden gehecht aan de geschetste vervolgingsfeiten, is er geen reden om verzoekers asielaanvraag te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

5.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

5.2.1. Artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

5.2.2. Met betrekking tot de 'ernstige schade', zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de vreemdelingenwet, worden geen concrete elementen aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat verzoeker dergelijk risico loopt in Afghanistan.

5.2.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, beroept op zijn vluchtrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt dat hij omwille van de tewerkstelling van zijn 'kozijn' K. of omwille van de leveringen aan de gevangenis van Jalalabad een risico loopt op vervolging. Bijgevolg kan hij zich niet langer baseren op deze weinig geloofwaardige verklaringen om een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet aan te tonen.

5.2.4. In zijn tweede middelonderdeel betoogt verzoeker dat er een algemene tendens bestaat van toenemend geweld in de regio waarvan hij afkomstig is. Hij baseert zich hierbij op informatie uit 2022. Het zou hierbij hoofdzakelijk gaan om gericht geweld tegen individuen die ervan verdacht worden bindingen te hebben met ISKP, waarbij de plegers van het geweld ongemoeid zouden worden gelaten.

5.2.5. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij als een tegenstander van de taliban zal worden gepercipieerd of dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van gerichte vormen van geweld, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet, omdat hij geassocieerd zou worden met de voormalige Afghaanse overheid of met de buitenlandse troepen die destijds in Afghanistan gestationeerd waren.

5.2.6. In zijn aanvullende nota van 2 januari 2025, waarin onder andere de EUAA Country Focus Afghanistan van november 2024 mede in overweging wordt genomen, stelt de commissaris-generaal betreffende de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan *“dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal ‘armed clashes’, luchtaanvallen en incidenten met IED’s allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in*

2023 en 2024. In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd. ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen. ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36). De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren. In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen. De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. (...)"

5.2.7. Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024 en is, gelet op de informatie opgenomen in de EUAA *Afghanistan Country Focus* van december 2023, nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit het district Jalalbad in de provincie Nangahar. Uit landeninformatie blijkt dat voor de provincie Nangarhar actueel geen reëel risico bestaat op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, omdat het niveau van het aanwezige willekeurige geweld, in zoverre er al sprake is van een gewapend conflict, dermate laag is dat de kans om hiervan als burger slachtoffer te worden uiterst miniem is.

6. Besluit

6.1. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 48/3 en/of artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft ook geen motiveringsgebrek aangetoond.

De door verzoeker aangevoerde middelen zijn ongegrond. Voor zover als nodig treedt de Raad de motieven van de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus bij en maakt deze tot de zijne.

6.2. Gelet op wat voorafgaat kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6.3. Er blijken ook geen essentiële elementen te ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Er werd niet aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet dan ook geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend vijftwintig door:

F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN